Duodecimo ꝓpter malorũ ⁊ infidelium multitudinẽ. Eccĕs.j. d. Stultorꝫ infinitus est numer⁹. Job.xxx.d. Frater fui draconũ/⁊ socius struthionũ. Eccĕh.ij.c. Increduli ⁊ subuersores sũt tecũ: ⁊ cũ scorpionibus habitas. Et de hoc subiũgit hic q̃si assignãs causã: a ¶Habitaui cũ habitãtibus cedar: vel/in tabernaculis cedar. i. cũ malis ⁊ iniquis hominibus/significat ꝓ cedar: q̃ iterpretat tenebre: et fuit filiꝰ bismaelis ꝑsecutor/isaac. Per eũ sic ꝑ bismael signũt mali ⁊ carnales/q̃ ꝑtinẽt ad vetꝰ testamẽtũ: ꝑsequẽtes bonos ⁊ spũales significatos ꝑ isaac/ꝑtinẽtes ad nouũ: vt dicit Bat.iiij.d. Deinde ne videret cõqueri de corpali pegrinatione/subdit: b ¶Multũ.q.d.nõ est mirũ si doleo/⁊ gemo: qꝛ/multũ incola fuit aia mea/in hoc mũdo/vbi est peregrina q̃diu est ibi.ij.Cor.v.b. Dũ sumꝰ ĩ hoc corpe peregrinamur a dño. Verũtñ anima que de deo cogitat ⁊ deũ amat ⁊ in eo sperat ⁊ mundũ spernit/iã q̃dã mõ ẽ cũ deo: sicut dicit aplus Phil.iij.d. Cõuersatio nr̃a in celis est. Sed illa q̃ de mũdo cogitat ⁊ mundũ amat: illa reuera peregrina est a deo. Unde Augꝰ. Sicut corpꝰ pegrinat locis: ita aia affectibus: si deũ amat/ascẽdit ad deũ: si terrã amat/pegrinat a deo. c ¶Cũ his.q.d.nõ solũ cũ carnalibꝰ habitaui: imo etiã cũ discholis ⁊ schismaticis/q̃ scindũt catholicã vnitatẽ: ⁊ ideo graue ẽ mihi volẽti seruare pacẽ: Et hoc ẽ/cũ his q̃ oderũt pacẽ: ⁊ iõ turbabãt alios: d ¶Erã pacificus: ferens malos. Ita seruat pax: qñ.s.mali patient sustinent a bonis. Ro.xiij.c. Que pacis sũt sectemini. e ¶Cũ loq̃bar illi/admonẽdo ⁊ corrigẽdo: f ¶Impugnabãt me/vbi ⁊ factis: g ¶Gratis.i.sine ea vt sine adeptiõe cõmodi/vt vitatiõe ĩcõmodi: Sic ⁊ iudei christũ. Unde Ps.118. Principes ꝑsecuti sunt me gratis.

a ¶habitaui cũ habitantibꝰ cedar: multum ¶incola fuit aia b mea. Cũ his q̃ oderũt pacẽ c erã pacificꝰ: cũ ¶loq̃bar illis f ¶impugnabãt me grãtis.

¶Canticũ graduũ. CXX.

g h i k l m

I ¶Leuaui oculos meos ¶ad mõtes: vnde ve-

Al. ¶habitaui tabernaculis Al. ¶peregrinata est.

Al. ¶loquerer

¶Expositio Psalmi.CXX.

I ¶Leuaui ꝛc. Hic est secũdus gradus.i.secũdꝰ psalmus gradualis: in q̃ vir iustus diuinũ petit auxilium. Primus gradus est exire de malis secli. Secũdus est petere diuinũ auxiliũ. Congrue igit sequit iste gradus precedentẽ: nã de mundo exeuntib⁹ occurrũt pericula: et ideo necesse habet diuinũ auxiliũ implorare: Sicut olim filij israel de egypto exeuntes/videntes egyptios ꝑsequẽtes: ad dñm clamauerũt/auxiliũ postulãtes. Uir q̃ iustus/qui supra gemebat inter malorꝫ insidias: hic ꝓra eos orat iuuari: ⁊ sic patet ꝓtinuatio psalmi. Titulus autẽ est qui sup.s. Cãticũ gradus.i.exultatio mẽtis de ascẽsu spũali.i.de ꝓfectu virtutũ. Intentio etiã eadẽ.s.monere ad ꝓfectũ siue ad ascẽsũ spiritualẽ. Modus. Bipertitus est psalmus. Primo orat. Secũdo q̃d orauit affirmat: ostẽdens virtutẽ auxilij impetrati: ibi: Dñs custodit. Primo ergo ad scõs q̃si ad baliuos dirigit orationẽ/dicẽs: h ¶Leuaui.i. sursum direxi: i ¶Oculos meos/interiores.i. desideria ⁊ cogitationes: k ¶Ad montes/spirituales.i.ad sanctos: Qui dicunt mõtes ꝓpter eminentiã vitę: ꝓpter ꝓstantiã patientię: quia prius radios solis recipiũt: qꝛ ab eis ros ⁊ lux ad valles descẽdit. Ps.86. Sup hos montes fundata est ecclia. Unde Ps. Fundamenta eius in montibus sanctis. Sed ꝑmus mons sup quẽ primo fundata est ecclesia/est christus. Esa.ij.a. Erit in nouissimis diebus ꝓparatus mõs domus dñi in vertice montiũ. Matth.v.b. Nõ potest abscondi ciuitas sup montẽ posita. Unde ab hĩ ⁊ his montibꝰ/dicit ecclia/ terra montuosa. Deut. xi.b. Terra inquit ad quã ingredimini possidendã/nõ est sicut terra egypti de qua existi: vbi iacto semine in hortorum morem aque ducunt irrigue: sed montuosa est ⁊ campestris: de celo expectans pluuiã. Dicunt aũt montes/dęmones et homines superbi. Esa.lxiiij.a. Utinã inquit dirũperes celos ⁊ descenderes: a facie tua montes defluerent. Ad hos nõ sũt leuandi oculi: qꝛ tales nõ sunt orandi nec imitandi/nec in auxiliũ inuocandi. Sed ad ꝑfectos montes debemꝰ leuare oculos. Primo/vt visa eorũ rectitudine/nostrã rectitudinẽ cognoscamus: qꝛ opposita iuxta se posita magis elucescũt. Job. xxxiij.d. Respiciet homines.s.sanctos/⁊ dicet: peccaui ⁊ vere deliqui: et vt erã dignus nõ recepi. Secũdo/vt visa eorũ sanctitate/erubescamus: ⁊ bona ꝓfusiõe ꝓfundamur. Eccĕh. xliij.c. Fili hois ostende filijs israel templũ: ⁊ confundant ab iniquitatibꝰ suis. Tertio vt acuamur ad pugnã ⁊ patiẽtiã.j. Machab.vj.d. Ostenderũt elephantis sanguinẽ vuę ⁊ mori.i.christi ⁊ sanctorũ: ad acuendũ eos in prelium. Al. ¶debellabant Al. ¶in Osee.ix.c. Quasi vuas in deserto inueni israel: q̃si prima poma ficulneę in cacumine eius vidi patres eorꝫ. Greg⁹. Si facta antiquorꝫ patrũ ad memoriã reuocamus: nõ erũt grauia q̃ toleramus. Quarto/vt ĩ eis legamus quid agere ⁊ q̃liter viuere debeamꝰ. Job.xxxj.d. Librũ scribat ipse q̃ iudicat: vt ĩ humero meo portẽ illũ. Liber est christꝰ: liber est q̃libet sctũs. Greg⁹. Uiua lectio ẽ vita sctõrꝫ. Esa.xxxiiij.a. Plicabunt q̃si liber cęli. Quinto/vt bonũ ꝓcipiamus ex aspectu eorꝫ. Gen.xxx.f. Posuit iacob virgas in canalibus vñ effũdebat aqua: vt cũ venissent greges ad bibendũ/ante oculos haberent virgas: ⁊ ĩ aspectu earꝫ ꝓciperẽt. Sexto/vt eorum gloriã admiremur ⁊ desiderem⁹: sicut regina saba gloriã salomonis.iij.Regl.x.a. Esa.xxxviij.c. Attenuati st̃ oculi mei suspicientes ĩ excelso. Septio/vt deo gratias referamꝰ: sic vigiliã tuꝰ seniores/Apocl.iiij.d. dicentes/audit q̃ tuꝰ aĩalibus: Dignus es dñe deꝰ noster accipere gloriã ⁊ honorẽ ⁊ virtutẽ. Octauo/vt inde auxiliũ recipiamus: Et hoc est q̃d sequit: l ¶Unde.i.a quibus sanctis: m ¶Veniet auxiliũ mihi: sicut a montibus humoris ⁊ splẽdoris beneficiũ descendit ad valles: Ut.ꝛ. Suscipiãt mõtes pacẽ ꝓplo: ⁊ colles iusticiã. Et nota q̃ leuare oculos q̃ñq̃ accipit in malo. Esa.iij.c. Pro eo q̃ eleuatę st̃ filię sion ⁊ ambulauerũt collo extento ⁊ nutribꝰ oculorꝫ ꝛc. Eccĕj.xxvj.b. Fornicatio mulieris ĩ extollẽtia oculorꝫ. Q̃ñq̃ ĩ bono: vt hic: Et.ij. Paral. xx.c. Cũ ignoremus q̃d agere debeamꝰ/hoc solũ habemus residui/vt oculos nr̃os dirigamus ad te. Sil̃ declinare oculos q̃ñq̃ accipit in malo: Unde.ꝛ. Oculos suos statuerũt declinare in terrã. Prouer.xvij.d. Oculi stultorꝫ in finibꝰ terre. Q̃ñq̃ in bono. Lucl.xviij.c. de publicano/q̃ defixis oculis in terrã orabat. Itẽ ꝑ montes possũt intelligi duo testamẽta: vetꝰ.s.⁊ nouũ: ad q̃ꝫ cõpationẽ alię scientię dicũt valles. Et de his dicit in Ps. Inter mediũ montiũ ꝑtransibũt aquę: de medio petrarꝫ dabũt voces. Ad hos montes ascẽdit maria/concepto iesu: Lucl.j.d.i.aĩa visitata spiritusancto. Ad hos montes fugit loth vt saluaret: Gen.xix.f. Super hos montes reqeuit arca post diluuiũ: Gen.viij.a ¶Hi sunt montes gariçim ⁊ hebal: Deut.xxvij.b. Gariçim iterpretat diuisio vel abscisio: Hoc est nouũ testamentũ: docẽs diuisionẽ ⁊ abscisionẽ a peccato et mũdo. Hebal interꝑtat vetus vorago: vel aceruus lapidũ: Hoc est vetus testamentũ: Q̃d recte dicit vorago ꝓpter ꝓfunditatẽ iudiciorꝫ ⁊ obscuritatẽ figurarꝫ: Et aceruus lapidũ/ꝓt multitudinẽ cõmi nationũ ⁊ duriciã iudiciorꝫ. Ad hos mõtes leuãdi sũt oculi: qꝛ inde venit lumen verę cognitiõis. Gen.xviij.a. Cũ leuasset abraã oculos/apparuerũt ei tres viri stantes ꝓpe eũ. Per tres viros/tres personę intelligunt: quarũ visio siue cognitio datur illis qui ad hos montes oculos suos leuant. Dicit ergo vir iustus: h ¶Leuaui oculos meos/interiores.s.intellectum et affectũ: k ¶Ad montes/videndos ⁊ cognoscendos: l ¶Unde veniet auxiliũ mihi.i.multiplex cognitio: q̃ auxiliat ad glorię assecutionẽ/⁊ gehẽnę euitationẽ. Cognitis em̃ ꝓmissionibus ⁊ cõminationibus q̃ fiunt in duobus testamentis: multũ iuuamur ad fugã mali et amorẽ boni. Sed ne crederet aliquis q̃ sancti vel scriptura hoc haberet ex se: vt.s.iuuare posset: ⁊ ita poneretur spes in eis: ostendit q̃ omne auxilium a domino est: qui auxiliatur per eos: et ipsi q̃ iuuant a domino habent. Et hoc est/

Partitio psalmi

Scĩ dicũtur mõtes

Ps.86.

Ps.71. Leuare oculos ⁊ declinare ĩ bonã ⁊ malã partẽ accipit

Ps.16.

Per montes pñt intelligi duo testamẽta Ps.101.

a Auxiliū meū: per ḋscūq; dē: b A dño / ⁊ nō ab illis: licet p eos sit tāq; mediatores. Illi eñ ministri sūt illuminationis: dē aūt auctor: q̄ ē lux ꝟa (vt dicit Aug⁹) illuminās oēm hoīem venientē in hūc mūdū; Job. j. a. c Qui fecit cēlū et terrā. i. oñe iuisibile ⁊ oē visibile: oñe spūale ⁊ oē corpale. Et nota q̄ auxiliū hoīs a deo est: a q̄ est oē bonū. Jacob. j. c. Oē datū optimū ⁊c. Itē i deo. Osee. xiij. c Perditio tua israel / supple ex te est: tm̄ in me auxiliū tuū. Itē ē cū dño: qz ⁊ dē⁹ hoīes iuuat / ⁊ hō deū. j. Cor. iij. b. Dei adiutores sumus. Itē p deū: vñ oēs orones fere terminant: Per dñm nr̄m. Sequit: d Nō det. Vir iust⁹ lętr⁹ ⁊ securus de auxilio dñi: q̄ nūq̄ deserit spantes i se: sibūpsi loq̄t / dicēs: Nō det. i. ñ dabit / dñs. s. e In cōmotionē / ruinę / pedē tuū i. affectū tuū. q. d. dñs ñ sinet te cadere q̄diu spab i eo. Prouer. iij. c. Custodi legē meā atq; psilium / ⁊ erit vita aię tuę: Tūc ābulabis fiducialit i via tua: ⁊ pes tu⁹ ñ ipinget: Dñs erit in latere tuo / ⁊ custodiet pedē tuū ne corruas. f Neq; dormiet. i. nō dormitabit. i. nō pmittet te dormitare. i. pigritare / qd plus est. q. d. nō sinet te cadere a fide / neq; impigritari: dñs: g Qui custodit te: oi tpe. Esa. xxvij. a. Nocte ⁊ die seruo eā. i. aiaz vel ecclia. h Ecce. q. d. bñ dico q̄ nō dormitabit: qz ecce. i. palā est / q̄ i Nō dormitabit. i. ñ sinet dormitare te: k Neq; dormiet. i. neq; sinet dormire: l Qui custodit israel. Nō dicit q̄ custodit illū vl illā: sed / qui custodit israel: Ac si diceret: si vis ab eo custodiri / esto israel. i. vir videns deū: nūc p fidē / postea p speciē. Vic ē custos: de q̄ dī Esa. xxj. c. Ad me clamat ex seir: Custos q̄ d nocte: custos q̄ d nocte. Et dixit custos: venit mane: ⁊ nox / si q̄rit q̄rite: cōuertimi ⁊ venite. Et attēde q̄ ū ait p pteritū: nō dormitauit neq; dormiuit: ꝯ p futuū / Nō dormitabit neq; dormiet. Dormitauit eñ mortal: dormiuit mortu⁹: sicut ipsemet dicit: Ego dormiui ⁊ sopor⁹ sū. Sz resurgēs ampli⁹ nō dormitabit neq; dormiet: qz mors illi vltra nō dominabit: vt d̄ Ro. vj. b. Sz qz adhuc ifinite dictū ē: Qui custodit: diffinite oñdit: m Dñs custodit te. Et ē hęc scā ps: vbi qd̄ orauit affirmat / dicēs: Cui sbest posse ⁊ scire: Custodit te: diligētē se. Infra. Custodit dñs oēs diligētes se. n Dñs ptectio tua. Vl / Protegit te: alia lra: sperantē in se. Sup. Protector est oīm spantiū i se. o Sup manū dexterā tuā. i. plus q̄ dextera tua. Jō dicit Ps. Nō i arcu meo spabo: ⁊ gladi⁹ me⁹ nō saluabit me. Et alibi: Nisi dñs custodierit ciuitatē: frustra vigilat q̄ custodit eā. Et licet dñs fecerit dextrā ⁊ sinistrā ⁊ totū qd̄ sum⁹: nō dicē simplicit / dñs ptectio tua: vel dñs ptectio man⁹ tuę: sed / dñs ptectio tua sup manū dexterā tuā. Vel / sup manū dexterę tuę: vt dicē alia lra. Reuera aliq̄d occultū latet h̄: qd̄ inuestigandū est. Dextera / eterna felicitas: Sinistra / terrena substātia. Utraq; a deo est: ꝯ sinistra iferior ad solationē: dextera supior ad fruitionē. Unde Prouer. iij. b. Longitudo dierū i dextera ei⁹: ꝯ i sinistra illi⁹ diuitię ⁊ glia. Et Cant. ij. b. Leua ei⁹ sub capite meo: ⁊ dextera illi⁹ amplexabit me. Est igit sensus: Dñs ē ptectio tua: Vel / Dñs ptegit te sup manū dexteram tuā. i. ita vt possit esse ad dexterā. i. i ętna felicitate. Vl p manū dexterā / itelligit bona opatio: Per sinistrā / itētio mala: vl bona tpalia. Unde Matth. vj. a. Nesciat sinistra tua q̄d faciat dexta tua. i. mala itentiōe vl p trenis bona nō facias / ponēdo ibi finē. Est igit sens⁹: Dñs ptectio tua / est / sup manū dexterā tuā. i. dñs ptegit bonā opationē tuā / sup te existens: vl sup meritū tuū: vl sup intellectū tuū. Et iō / p Per diē / pspitat: q Sol nō vret te. i. estus inanis glię vl auaricię vl luxurię: qd̄ tñ frequēter fit: qz ex pspitate orit i multi inanis glia: in multi cōcomitat auaricia: in multi luxuria: Eccl. xliij. a. Tripliciter sol exurens montes. s. p supbiā siue inanē gliaz. Unde Esa. vij. a. Requieuit syria sup ephraim. Deut. xxxij. b. Incrassat⁹ est dilect⁹ et recalcitrauit. Itē p auariciā. Eccl. v. b. Auar⁹ nō implebit pecunia. Quia: Quo pl⁹ sūt potę / plus sitiunt aquę. Itē p luxuriā: vt patet i salomone. Eccl. xlvij. c. Collegisti q̄si aurichalcū aurū: et vt plūbū cōplesti argentū: ⁊ inclinasti femora tua mulieribus. r Neq; luna. i. tristicia vl despatio vret te: s Per noctē / aduersitatē. Esa. xxvij. a. Die et nocte seruo eā. Ultos lędit ⁊ deijcit aduersitas: ꝯ multo plures pspitas. Unde. s. Cadet a latere tuo / sinistro. s. mille: ⁊ decē milia a dextris tuis. Jō dicit Greg⁹. Cū oīs fortuna timēda sit: pl⁹ timēda ē pspa q̄ aduersa. Vel alit: Per solē intelligit diuinitas: per diem / sapiētes: per lunā / christi humanitas: per noctē / simplices. Sol lucet in die: luna i nocte: qz christi diuinitas nota vel notificāda est sapiētib⁹: humanitas simplicib⁹. Unde. s. Dies diei eructat ꝟbū. i. sapiētes sapientib⁹ / christi diuinitatē: ⁊ nox nocti indicat sciētiā. i. parvuli paruulis / christi humanitatē. Et h̄ est qd̄ dicit aplus. j. Cor. iij. a. Nō potui vob loq̄ q̄si spūalibus / sed q̄si carnalibus: tāq; puulis i christo lac vobis potū dedi / nō escā. Igit a sole vrit / q̄ errat i diuinitate: a luna / q̄ errat i hūanitate. Est igit sens⁹: p Per diē sol nō vret te. i. nō errabis i sapia diuinitatis / in q̄ heretici multi erāt. Greg⁹. Dū lippientibus oculis claritas solis ītendit / plerūq; ex claritate cęcitas generat. Prouer. xxv. d. Sicut q̄ mel comedit multū / nō est ei bonū: sic q̄ pscrutator est maiestatis / oppimet a glia. Jō d̄ sponse Cant. vj. b. Auerte oculos tuos a me: qz ipsi me auolare fecerūt. r Neq; luna p noctē / vret te / scz. i. nō errabis in scia humanitatis. Quare aūt sol ⁊ luna nō vrūt iustū / subiūgit: Quia / t Dñs / q̄ oīpotēs ⁊ oñiscięs et benign⁹ est: v Custodit te ab oi malo. Aug⁹. i. a scādalis i sole ⁊ luna / ⁊ a pscutorib⁹: ne. s. noceāt. In quibus et si pmittat corp⁹ lędi: tñ / x Custodiat aiaz tuā dñs: q̄ i manu sua est. Sap. iij. a. Justor aię i manu dei sūt: ⁊ ñ tāget illos tormentū malicię. Prouer. ij. b. Custodiet rector salutē: ⁊ pteget gradiētes simplicit. Phil. iiij. b. Et pax dei q̄ exupat omnē sensū / custodiat corda vra ⁊ itelligētias vras. Deinde vir iust⁹ sibūpsi loquēs / orādo cūcta pcludit / dicēs: y Dñs custodiat itroitū tuū / i iusticiā: z Et exitū tuū / a peccato. Vl Introitū tuū / in vitā. Et exitū tuū / a vita. Vl Introitū tuū / in temptationē: vt nō pmittat te tēptari sup id qd̄ potes. Et exitū tuū / a temptatiōe: vt victoriā det / ⁊ victorē remuneret. Itē / Introitū tuū / in ecclia: vt tm̄ pp̄ ipsū dñm introeas: nō pp̄ questū. Et exitū tuū. i. resignationē dignitatis tuę vl bñficij: vt tm̄ ex amore dei / ñ ex cupiditate fiat. Qd̄ ñ bñ seruāt illi q̄ plationes vl bñficia accipiūt nō pncipalit pp̄ deū: ꝯ poti⁹ pp̄ honores vl diuitias vl delitias / vel pp̄ parētes sublimādos / vl pp̄ inimicos suos depimēdos. De qb⁹ d̄ Malach. j. c. Quis est i vob q̄ claudat ostia / ⁊ incēdat altare meū gratuito: q. d. null⁹ aut rarus. Job. x. b. Oēs q̄tq̄t venerūt fures sūt ⁊ latrones: qz nō intrāt p ostiū christū: nec intrāt nisi vt furent bona pauperū. Et licet dñs multa temporalia det intrātib⁹ ecclia vt ei seruiāt: nō tñ ei seruiūt. Unde Ps. Dedit illis regiōes gētiū: ⁊ labores pl⁹ possederent vt legē ei⁹ exq̄rāt. Et ipi nihil hor faciūt. Unde Esa. j. a. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ipsi aūt spreuerūt me. Jō d̄ Eccl. iiij. d. Intrans in domū dñi / custodi pedē tuū. Job. x. b. Per me si q̄s itroierit / saluabit. Ergo q̄ p ipsū nō intrat / damnabit. Quātū vel q̄diu petat custodiri ostēdit: a Ex hoc nūc ⁊ vsq; in sęcl'm. i. ptinue ⁊ oñi tpe. Matth. vltl. d. Ecce ego vobiscū sū oñib⁹ diebus vsq; ad pfūmationē sęculi: sicut pastor cū grege: sicut dux cū exercitu: sicut pater cū filijs: sicut magister cum discipulis.

Custodit

† Auxiliū hoīs est ⁊ deo: i deo: cū deo: et p deū

Al. † tegumētū tuum

Ps. 90.

Ps. 18.

Ps. 3.

Ps. 144.

Ps. 17.

Ps. 43.

Ps. 126.

1. Cor. 10. c

Ps. 104.

Guidō li. 1. de fastis

Al. † dextere tue

a niet auxiliū mihi. Auxilium meū a dño: q̄ fecit cēlū ⁊ terrā. Nō det i cōmotionē pedē tuū: neq; dormiet q̄ cūstodit te. Ecce nō dormitabit neq; dormiet: q̄ cūstodit israel. Dñs cūstodit te / dñs † p o tectio tua: sup manū † dexterā tuā. Per diē sol ñ vret te: neq; luna p noctē. Domin⁹ custodit te ab oñi malo: custodiat aiaz tuā dñs. Dñs custodiat itroitū tuū ⁊ exitū tuū: ex h̄ nūc ⁊ vsq; i sęcl'm.

b c d e f g h i k l m n p q r s t v x y z a

Ut speculator. Esa. xxj. c. Custos q̃ de nocte: custos qui de nocte.
Ut defensor. Gen. xxviij. d. Si fuerit dñs mecũ ⁊ custodierit me in via ⁊c.
Dñs — Ut ostiari⁹: vt hic. Et Job. x. a. Huic ostiarius (aperit ⁊c.
Ut medicus. Luc. x. f. Alligauit (vulnera eius ⁊c.
Angel⁹. Esa. lxij. b. Sup muros tuos hierlm ꝓstitui custodes ⁊c.
Custodit — Pelat⁹. Can. v. b. Inuenerũt me custodes ⁊c. (tuũ ⁊c.
Mercenarius. Can. j. b. Posuerũt me custodẽ vineis.
Quilibet homo. Prouer. iij. d. Omni custodia serua cor
Diabolus. Apocl. xvij. a. Babylon magna (des ⁊c.
facta est habitatio dęmonioꝝ: ⁊ custodia omnis spiritus immundi ⁊c.

Expositio Psalmi. CXXI.

Etat⁹ sũ ⁊c. Tertius gradus hic est: q̃ satis elegant tertio loco ponit: Nã primus est exire a malis secuti. Secũdus diuinũ auxiliũ implorare cõtra impedimenta. Terti⁹ est confidere de puentione in domũ dñi quo ascẽdit. Et primũ cãticũ fuit gaudiũ de exitu a mũdo. Secũdũ fuit gaudiũ de impetrato diuino auxilio. Tertiũ est gaudiũ de spe perueniendi in locũ quo ascendit. Hęc sunt cantica graduũ / vl⁹ grad⁹ cãticoꝝ: q̃bus vir iustus ascendit vsq̃ ad domũ dei. Et intãtũ iam ꝓfecit ascendens / q̃ dñs ipsũ clamãtem exaudiuit in primo cantico / ⁊ factus est custos eius et protector: In secũdo custos quidẽ in bonis / ꝓtector a malis. In hoc autẽ cantico gaudet de diuino responso / q̃ possit libere puenire quo tendit: Scõm q̃ dicitur Job. xxxvj. d. Annunciat de ea amico suo / q̃ possessio eius sit / ⁊ ad eã possit ascendere. Titulus. Canticũ graduũ: vt sup̃. i. exultatio mentis de ascensu siue ꝓfectu spirituali / de quo hic agit: vt supra. Intẽtio / monet ad ascensũ ⁊ desideriũ cęlestis hierusalem: vt sup̃. Modus. Bipertitus est psalmus. Primo dicit se gaudere sup certificatione diuina / q̃ ibit ĩ domũ domini. Secundo ascensuros secũ monet ad pacẽ: ibi: Rogate quę ad pacẽ ⁊c. Quia igit iste ascendens a multis audierat de loco ad quẽ festinat / qualis sit: ⁊ q̃ possit libere peruenire / gaudens ait: a Lętatus sum in his. i. pro his / b Quę dicta sunt mihi / a spiritusancto / loquẽte per inspirationẽ: ⁊ a ꝓphetis ⁊ apostolis loquentibus in scripturis suis: qui priores viderunt patriã / ⁊ alios vt illuc currãt inuitant. Esa. ij. a. Venite ascendamus ad montẽ dñi: et ad domũ dei iacob. Hiere. lj. f. Recordamini ꝓcul domini: ⁊ hierusalẽ ascendat super cor vestrũ. Judicl. xvij. c. dicunt filij dan post reditũ de exploratione: Vidim⁹ terrã valde opulentã ⁊ vberẽ / nolite negligere / nolite cessare: eamus ⁊ possideam⁹ eã: null⁹ erit labor: intrabim⁹ ad securos in regionẽ latissimã: tradetq̃ nobis dñs locũ ĩ q̃ nulli⁹ rei est penuria eoꝝ q̃ gignunt ĩ terra. Heb. iiij. c. Festinem⁹ ingredi ĩ illã requiẽ. Joh. j. e. Rabbi vbi habitas? Dixit eis: Venite et videte. Deinde ostendit qui sunt illi rumores quos audiuit: Unde lętat / dicens: c In domũ dñi ibimus. Aug⁹. Duobus pedibus charitatl̃ itur ad hanc domũ: Amor nãq̃ qualiscũq̃ sit / vacare nõ põt: Nã si terrenus est / animã ad terrena inclinat: si ꝓo cęlestis est / ad celestia subleuat. Nota q̃ est

Domus — Inferior / Exterior / Interior / Supior — Domus inferior / est militãs ecclesia / q̃ adhuc ĩ mundo militat et laborat: De qua Esa. lvj. c. Domus mea domus orationis vocabitur ⁊c. Et in Ps̃. Domũ tuã dñe decet sanctitudo. Domus exterior est sacra scp̃tura: De qua dicit in Ps̃. In domo dñi ambulauim⁹ cũ ꝓsensu. Dom⁹ iterior / est cõscientia: De qua dicit in Ps̃. Perambulabã in innocentia cordis mei: in medio domus meę. Domus superior / est triumphans ecclesia: De qua dicit Job. xiiij. a. In domo patris mei mansiones multę sunt. In prima domo generat et nascit vir iustus. In secũda nutrit ⁊ erudit. In tertia quiescit ⁊ dormit: ⁊ etiã vestit ⁊ ornat. In quarta gaudet ⁊ lętat.

Ps̃. 92.

Et ideo q̃ anima ad gaudiũ creata est: ad hanc domũ festinat gaudens. Primo ꝓpter exilij terminationẽ: de cuius ꝓlongatione supra gemendo dixit: Heu mihi quia incolatus meus ꝓlongatus est ⁊c. Exiliũ autẽ iustoꝝ est mundus iste: de quo egrediens vir iustus / lętat: ⁊ implet in eo q̃ dictũ est supra: In exitu israel de egypto: domus iacob de populo barbaro: Facta est iudęa sanctificatio eius. Per israel cõtemplatiui: per domũ iacob / actiui: per egyptũ / mundus: ꝓ populũ barbarũ / mundani / intelligunt: Judęa ꝓo glorificatio interpretatur / qua iusti laudant ⁊ glorificãt: q̃m de periculis mundi exierunt. Unde Deut. xxxiij. c. Lętare zabulon in exitu tuo. Secundo de vinculorũ ruptione: quę sunt peccata ⁊ mundanę sollicitudines: quibus in mũdo vir iustus ligatus tenebat: ⁊ ideo cũ exit de mũdo / lętatur: Infra: Alia nostra sic passer erepta est: de laqueo venantiũ: Laqueus cõtritus est: ⁊ nos liberati sumus. Et iterũ: Dirupisti dñe vinculla mea: ⁊ ideo / tibi sacrificabo hostiam laudis ⁊c. Tertio de machinamentorũ hostiũ euacuatione. Nã dum in hoc mũdo viuit iustus / multa contra eũ machinantur dęmones cõsilia damnationis. Unde Ps̃. Super populũ tuũ malignauerunt consilium. Et quia hęc euadit qui ascendit ad patriam / ideo gaudet. Esa. xj. c. Non nocebunt neq̃ occident in vniuerso monte sancto meo: quia repleta est terra sciẽtia domini. Itẽ Esa. xxxv. d. Nõ erit ibi leo: ⁊ mala bestia nõ ascẽdet per eam / nec inueniet ibi. Quarto / quia ad propriã hęreditatẽ redit. Leuit. xxv. b. Reuertet homo ad possessionẽ suã: ⁊ vnusq̃sq̃ rediet ad familiã pristinã: q̃ annus iubileus est. Quinto / quia domus ad quã vadit caret omni malo. Esa. xxv. c. Prącipitabit dñs in monte isto faciem vinculi colligati super omnes ꝓpl̃os. i. fomitẽ ⁊ telam quã orditus est sup vniuersas nationes. i. miseriã: ꝓcipitabit mortẽ in sempiternũ: ⁊ auferet dñs omnẽ lachrymã ab omni facie: ⁊ oꝓprobrium populi sui auferet de vniuersa terra. Sexto / quia illa domus abundat omni bono. Esa. xxxij. d. Sedebit ꝓpl̃us me⁹ in pulchritudine pacis: in tabernaculis fiducię: in requię opulenta. Item Esa. lj. b. Gaudiũ ⁊ lętitia inueniet in ea: gratiarũactio ⁊ vox laudis. De vtroq̃ dicit Ro. viij. d. Ipsa creatura. i. homo / liberabit a seruitute corruptionis: in libertatẽ glorię filiorũ dei. Dicit ergo vir iustus: a Lętatus sum / in via ascensionis: b In his quę dicta sunt mihi / a spiritusancto: qui hoc testificat in cordibus iustorum. Unde Gal. iiij. a. Misit deus spiritũ filij sui in corda nr̃a clamantẽ. i. clamare nos facientẽ: abba pater. Ro. viij. c. Ipse spiritus reddet testimoniũ spiritui nostro q̃ sumus filij dei: si aũt filij / ⁊ hęredes. Hoc aũt testificat spiritusscũs quinq̃ modis. Primo / q̃n pęnitẽtia dulcis est homini. Deut. xxxiij. c. Inundationes maris quasi lac sugent. Prouerb. xxvij. a. Anima saturata calcabit fauũ: anima esuriens etiã amarũ ꝓ dulci sumet. Secũdo / q̃n homo abominat ⁊ fugit quicquid credit deo displicere. Ps̃. A mandatis tuis intellexi: ꝓterea odiui omnẽ viã iniq̃tatis. Tertio / q̃n dolet vehement de malis quę fiũt ab alijs. Ps̃. Exitus aquarũ deduxerũt oculi mei: q̃ nõ custodierunt legẽ tuã. Et iterũ: Tabescere me fecit zelus me⁹: ⁊ obliti sũt ꝓba tua inimici mei. Quarto / q̃n dolet de malo q̃ inferit bonis. iij. Regl. xix. b. Zelo zelatus sum ꝓ dño deo exercituũ: altaria tua dñe destruxerũt. Quinto / q̃n dolet q̃ nõ potest plus boni ꝓ dño facere. Ps̃. Quis dabit mihi pennas sicut columbę. Sequit: c In domũ dñi ibimus: Quidã pviã innocẽtię: vt inocẽtes: Alij ꝓ viã pęnitẽtię: vt pęnitẽtes. De ꝓmis dr̃ ĩ Ps̃: Nõ ꝓuabit eos bonis q̃ ambulãt in innocẽtia. Btũs Bern̄. Neq̃ eos dñe q̃ ambulãt ĩ pęnitẽtia. De secũdis dr̃: Matth. vij. b. Arta ẽ via q̃ dũcit ad vitã: ⁊ pauci iuenitũ eã. Dicit enim Ambrosi⁹ q̃ plures sũt q̃ inocentiã seruauerũt q̃ q̃ pęnitẽtiã verã fecerũt. De vtrisq̃ dicit in Ps̃. Trãsiuim⁹ ꝓ ignẽ / pęnitẽtię vl martyrij: ⁊ aquã / baptismi: ⁊ iduxisti nos ĩ refrigeriũ. Seq̃t:

Alia iustoꝝ gaudẽs festinat ad domũ celestis patrie

Ps̃. 119.

Ps̃. 115.

Ps̃. 125.

Ps̃. 115.

Quinq̃ modis testificat spiritusscũs q̃ sum⁹ filij dei

Ps̃. 118.

Ps̃. 118.

Ps̃. 54.

Ps̃. 84.

Ps̃. 65.

a Lętatus sum (CXXI. Canticum graduũ. ⁊ Etatus sũ

b in his q̃ę ⁊ dicta sunt mihi.

c in dõmum domini ibimus.

Al. ⁊ dixerũt

1. ⁊ Jocũdat⁹ 4. q. 1. c. oib⁹

Partitio psalmi